

The Thai Journal of Veterinary Medicine

Volume 4
Issue 1 June 1974

Article 7

1-1-1974

บทความวิชาการ

n/a

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm>

Part of the [Veterinary Medicine Commons](#)

Recommended Citation

n/a (1974) "บทความวิชาการ," *The Thai Journal of Veterinary Medicine*: Vol. 4: Iss. 1, Article 7.

DOI: <https://doi.org/10.56808/2985-1130.3331>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjvm/vol4/iss1/7>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Veterinary Medicine by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

เวชสารสัตว์แพทย์ฉบับนี้ อาจจะมีเนื้อหาแปลกไปบ้างเล็กน้อยแต่ส่วนใหญ่ยังคงรูปเดิมอยู่ สำหรับส่วนที่ผมว่าแปลกไปหน่อยก็คือเราได้เพิ่มรายงานสัตว์ป่วย ซึ่งนิสิตชั้นปีสุดท้ายขอคณะเป็นผู้รายงาน ทั้งนี้เป็นการริเริ่มของอาจารย์ธีรพงศ์ ธีรภัทรสกุล ภายใต้อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทั้งหลาย ผมคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่เพื่อนร่วมอาชีพบ้าง อย่างน้อยก็เป็นกำลังใจให้กับสัตว์แพทย์ที่ทำงานในท้องที่ต่าง ๆ หรือสำหรับท่านผู้มีประสบการณ์ในท้องที่มาก ๆ อยากจะเขียนลงหนังสือเพื่อเล่าสู่กันฟัง หรือเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน ผมคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์มากครับ

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกพากันวิตกเรื่องการขาดแคลนอาหารโปรตีน โดยเฉพาะโปรตีนจากสัตว์ ดังนั้นจึงมีการค้นคว้าพยายามเพื่อปรับปรุงพันธุ์สัตว์ เพื่อให้มีคุณภาพการให้ผลผลิตสูงโดยเฉพาะโค กระบือ สุกร และไก่ สำหรับประเทศไทยเราก็ประสบปัญหาเช่นกันสำหรับโคนั้นเราจำเป็นต้องส่งพ่อ-แม่พันธุ์เข้ามาเพื่อทำการผสมพันธุ์แล้ว เผยแพร่พันธุ์ให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยง เพื่อนำไปทำพ่อ-แม่พันธุ์ หรืออาจจะนำไปผสมพันธุ์ ฟันเมืองเพื่อให้ได้ลูกหลานที่มีคุณลักษณะทางการผลิตดีขึ้น จำเป็นอยู่เองที่เราต้องเสียเงินตราออกนอกบางครั้งพันธุ์ที่ส่งเข้ามาเลี้ยงอาจจะไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เช่นอากาศร้อน ความชื้นสูงเกินไป อาหารที่ไม่สมบูรณ์เพียงพอ เป็นเหตุให้ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ หรือสามารถทนอยู่ได้แต่ไม่สามารถให้ผลผลิตได้ ทำให้สิ้นเปลืองทั้งเงินและเวลาเป็นอันมาก

ถ้าเราจะหันมาสนใจควายไทยกันสักหน่อย ผมคิดว่าเราคงมีความหวังในอันที่จะเพิ่มผลผลิตโปรตีนได้โดยไม่ต้องเสียเงินตราออกต่างประเทศ เพราะเราสามารถปรับปรุงพันธุ์ กระบือที่เราเลี้ยงอยู่แล้วให้ดีขึ้นได้ เท่าที่เป็นอยู่ในเมืองไทยเราขณะนี้ ผู้เลี้ยงกระบือ๘-๙

มากเป็นชวานา เลียงกระบือเพื่อใช้แรงงานในการลากไถและแรงงานลากเกวียน อาจมีอยู่บ้างที่มีผู้เลี้ยงกระบือเพื่อรีดนมขาย สำหรับกระบือที่เลี้ยงเพื่อขายเนื้อนั้น ก่อนข้างจะหายาก หากแต่จะเป็นผลพลอยได้จากการที่กระบือมีอายุมาก ปลดจากการทำงานประจำตัวแล้ว เมื่อนำมาฆ่ากินเนื้อคุณภาพจึงไม่ดีเพียงพอ หรืออาจจะไม่ดีเท่าเนื้อโคหนุ่มสาว

ข้อที่น่าสังเกตสำหรับกระบือก็คือ สามารถมีชีวิตและให้ผลผลิตได้แม้ว่าได้อาหารเฉพาะพวกหญ้าตลอดปี สามารถให้ลูกได้ปีละครั้งหรือสามปีสองครั้ง อายุของกระบือสามารถอยู่ได้ถึง 25 ปี กระบือเมียสามารถให้ลูกได้ 10-15 ตัวในชั่วชีวิต ปัญหาการคลอดยากแทบจะไม่มี ปัญหาเรื่องเต้านมอักเสบก็ไม่มี สามารถทนต่อเห็บได้ดี แต่จะป่วยเป็นโรคฮีโมเรติก ฮีพติกซีเมีย และโรคปากและเท้าเปื่อย ได้ง่าย

บางท่านลำเอียงว่าควายเผือกไม่ดีเท่าควายดำ เพราะทำงานได้หรือไม่อดทนดีเท่าควายดำ แท้ที่จริงนั้นทั้งควายเผือกและควายดำทำงานได้ดีพอกัน ความอดทนก็พอกัน ทางด้านการเจริญเติบโตและการแพร่พันธุ์ก็ไม่ต่างกัน บ้านเรานับวันปริมาณควายจะลดจำนวนลงมาก เมื่อเทียบกับการผลิต เพราะควายแต่ละตัวจะโตพอที่จะทำงานได้หรือแพร่พันธุ์ได้ก็ต้องกินเวลา 2-3 ปีขึ้นไป แต่เนื่องจากอัตราการเพิ่มของประชากรของเราสูงมาก ความต้องการค่านอาหารโปรตีนก็สูงขึ้นตามด้วย จึงมีการฆ่าควายมากเพิ่มขึ้น พร้อมกับส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ซึ่งได้ราคาดีมากกว่าจำหน่ายในบ้านเรา ในอนาคตข้างหน้าชาวไทยคงต้องกินเนื้อควายราคาสูงกว่าที่เป็นอยู่อีกมาก

ดังนั้นถ้าเราจะหันมาเพิ่มจำนวนควายในบ้านเรา ผมคิดว่าคงจะพอทำได้โดยการคัดเลือกพ่อและแม่ที่จะนำมาใช้ทำพันธุ์ มีลักษณะดี ทั้งนี้อาจจะใช้วิธีการคัดเลือกจากกระบือตัวผู้และเมียที่ชนะการประกวดตามท้องถิ่นต่าง ๆ แล้วนำมาทำเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ แล้วทำการแพร่พันธุ์ แก่ผู้เลี้ยงต่อไป ปัญหาที่อาจจะเกิดตามมาก็คือกระบือไทยอาจจะให้น้ำนมไม่

มากพอที่จะใช้เลี้ยงลูกให้เติบโตแข็งแรงดี เราอาจจะแก้โดยการเพิ่มอาหารพวกหญ้าสดที่มี
 คุณภาพดีหรือนำฟอกระบือพันธุ์นม (มูร่า) ผสมพันธุ์กับแม่กระบือไทยลักษณะดี แล้ว
 นำลูกตัวเมียที่ได้ผสมกับกระบือพันธุ์ไทย เราก็จะได้ลูกซึ่งแข็งแรงเพราะได้นมจากแม่กระบือ
 ที่มีเลือดพันธุ์นมผสมอยู่ด้วย นอกจากนี้ยังให้ลูกสม่ำเสมออีกด้วย.

ผมเคยสรุปเอาเองว่าเราควรหันมาสนใจศึกษาหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกระบือไทย
 เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านอาหารพวกโปรตีน.

สวัสดิ์ครับ

บ.ก.